

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Panasiuk

Protokolant: Joanna Radziszewska

przy udziale prokuratora Jerzego Fiedoruka

po rozpoznaniu w dniach: 4 października 2016 roku, 8 listopada 2016 roku, 13 grudnia 2016 roku, 19 stycznia 2017 roku, 16 lutego 2017 roku i 30 maja 2017 roku i 13 czerwca 2017 roku sprawy:

A. L. (1) z domu Ł. c. J. i Z. z domu K., urodzonej (...) w N.,

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od 4 listopada 2007 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. B. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 19 września 2007 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. B. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 26-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.430 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 19 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym D. P. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym D. P. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 22-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.210 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 18 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. S. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. S. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 23-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.265 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 17 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym J. P., wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 1 sierpnia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym J. P., w ramach postępowania (...), co najmniej 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 400 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 21 maja 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym E. L. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 12 maja 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym E. L. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 42-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 2.288,73 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. w okresie od 24 listopada 2008 r. do dnia 30 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną T. T. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 21 lipca 2008 r. o sygn. (...)orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną T. T. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 18-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazaną, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 990 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

7. w okresie od 28 stycznia 2009 r. do dnia 10 listopada 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. J. (1), wobec którego, orzeczeniami Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 17 listopada 2008 r. o sygn. (...) oraz z dnia 10 listopada 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresach próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. J. (1), w ramach postępowania (...) oraz (...), co najmniej 23-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.259,72 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. w okresie od 29 stycznia 2009 r. do dnia 6 maja 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym W. S., wobec którego, orzeczeniami: Sądu Rejonowego w B. z dnia 21 lutego 2007 r. o sygn. (...) oraz Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 listopada 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym W. S., w ramach postępowania (...) oraz (...), co najmniej 14-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 811,70 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. w okresie od 18 sierpnia 2009 r. do dnia 5 czerwca 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny

Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną E. O. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 28 maja 2009 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną E. O. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 19-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazaną, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.041,70 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

10. w okresie od 25 stycznia 2011 r. do dnia 22 grudnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. K. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 grudnia 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. K. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 20-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.051,15 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

11. w okresie od 4 marca 2011 r. do dnia 4 kwietnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. T. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 lutego 2011 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. T. (1), w ramach postępowania (...), co najmniej 11-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 648,31 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

12. w okresie od 26 września 2011 r. do dnia 25 września 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym G. Ł., wobec którego, orzeczeniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 4 sierpnia 2011 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym G. Ł., w ramach postępowania (...),

co najmniej 1-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 59,96 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

13. w okresie od 17 kwietnia 2012 r. do dnia 13 maja 2013 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. W., wobec którego, orzeczeniami Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 marca 2012 r. o sygn. (...)orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. W., w ramach postępowania (...), co najmniej 13-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca, tym samym nie dopełniając obowiązków związanych z wykonywaniem dozoru nad w/w skazanym, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P., doprowadzając tenże Sąd do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 683,88 zł z tytułu nienależnie pobranego ryczałtu, czym działała na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. Oskarżoną **A. L. (2)** uznaje za winną tego, że:

1. w okresie od 4 listopada 2007 r. do dnia 6 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. B. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 19 września 2007 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. B. (1), w ramach postępowania (...) 26-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 19 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym D. P. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym D. P. (1), w ramach postępowania (...), 20-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie od 25 czerwca 2008 r. do dnia 18 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej

do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. S. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. S. (1), w ramach postępowania (...) 19-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym J. P., wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 1 sierpnia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym J. P., w ramach postępowania (...) 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 21 maja 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym E. L. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 12 maja 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym E. L. (1), w ramach postępowania (...) 42-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. w okresie od 24 listopada 2008 r. do dnia 30 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną T. T. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 21 lipca 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną T. T. (1), w ramach postępowania (...) 20 - krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

7. w okresie od 13 stycznia 2009 r. do dnia 10 listopada 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. J. (1), wobec którego, orzeczeniami Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 17 listopada 2008 r. o sygn. (...) oraz z dnia 10 listopada 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresach próby pod dozór kuratora, w ten sposób,

że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. J. (1), w ramach postępowania (...) oraz (...) 23-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. w okresie od 29 stycznia 2009 r. do dnia 19 kwietnia 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym W. S., wobec którego, orzeczeniami: Sądu Rejonowego w B. z dnia 21 lutego 2007 r. o sygn. (...) oraz Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 listopada 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym W. S., 15-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. w okresie od 18 sierpnia 2009 r. do dnia 5 czerwca 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną E. O. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 28 maja 2009 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną E. O. (1), w ramach postępowania (...), wielokrotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

10. w okresie od 25 stycznia 2011 r. do dnia 21 grudnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. K. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 grudnia 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. K. (1), w ramach postępowania (...) 21-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

11. w okresie od 4 marca 2011 r. do dnia 4 kwietnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. T. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 lutego 2011 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. T. (1), w ramach postępowania (...) 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

12. w okresie od 17 kwietnia 2012 r. do dnia 17 maja 2013 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. W., wobec którego, orzeczeniami Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 marca 2012 r. o sygn.(...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. W., w ramach postępowania (...), co najmniej 13-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

i za to, ustalając, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k., art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne **warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku.**

II. Na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 7 k.k. orzeka wobec oskarżonej **świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

III. Oskarżoną **A. L. (2)** uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w punkcie 12.

IV. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem opłaty i obciąża ją pozostałymi kosztami sądowymi w 12/19 części.

V. Zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych w części uniewinniającej (7/19), przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia

Sygn. akt II K 198/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. L. (2) (poprzednio H.) w okresie objętym postawionymi jej zarzutami pełniła funkcję społecznego kuratora sądowego. W tym samym czasie była też zatrudniona jako pracownik socjalny w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w N.. W dniu 19 listopada 1998 r. wystąpiła do Prezesa Sądu Rejonowego w B. P. z wnioskiem o powołanie jej do pełnienia funkcji kuratora społecznego (k. 856). Wniosek ten został uwzględniony w dniu 18 stycznia 1999 r. (k. 863). W dniu 1 października 2013 r. A. L. (2) złożyła do Prezesa Sądu Rejonowego w B. P. wniosek o odwołanie jej z w/w funkcji (k. 892) i w dniu 28 października 2013 r. został on uwzględniony (k. 895). W ramach obowiązków związanych z pełnieniem funkcji kuratora społecznego w Zespole Kuratorskiej Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., A. L. (2) powierzono sprawowanie dozorów nad osobami skazanymi prawomocnymi wyrokami sądowymi, zamieszkałymi na terenie gminy N..

Jako społeczny kurator sądowy A. L. (2) sprawowała dozory między innymi nad:

1. M. B. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 635-659 – kserokopia teczek dozoru; zarzut 1),
2. D. P. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 234-269 – kserokopia teczek dozoru; zarzut 2),
3. A. S. (2), w ramach postępowania (...) (por. k. 270-299 – kserokopia teczek dozoru; zarzut 3),
4. J. P., w ramach postępowania (...) (por. k. 164-182 – kserokopia teczek dozoru; zarzut 5),

5. E. L. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 408-457 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 6),
6. T. T. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 458-474 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 7),
7. B. J. (1), w ramach postępowań (...) i (...) (por. k. 300-324, 325-353 – kserokopie teczek dozorów, zarzut 9),
8. W. S., w ramach postępowań (...) i (...) (por. k. 660-681, 682-734 – kserokopie teczek dozorów; zarzut 10),
9. E. O. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 536-558 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 11),
10. M. K. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 3-36, 1122-1163 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 13),
11. A. T. (1), w ramach postępowania (...) (por. k. 735-789 – kserokopia teczki dozoru zarzut 14),
12. G. Ł., w ramach postępowania (...) (por. k. 790-855 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 16),
13. B. W., w ramach postępowania (...) (por. k. 1058-1106 – kserokopia teczki dozoru; zarzut 18).

Do zakresu zadań A. L. (3) w ramach obowiązków kuratora sądowego należało m.in. odwiedzanie osób objętych dozoremami w miejscu ich zamieszkania. Tymczasem A. L. (2) nie odwiedzała podopiecznych tak często jak to wykazywała w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności ze skazanymi, poświadczając fakty wizyt w miejscu zamieszkania dozorowanych w sytuacji, gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca. Sytuacje takie dotyczyły:

1. M. B. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 19 września 2007 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym w ramach postępowania (...) w okresie od 4 listopada 2007 r. do dnia 30 czerwca 2010 roku 26-krotnie poświadczyła nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;
2. D. P. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Oskarżona w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym, w ramach postępowania (...), w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 19 lipca 2010 r. 20-krotnie poświadczyła nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;
3. A. S. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym, w ramach postępowania (...) w okresie od 25 czerwca 2008 r. do dnia 18 sierpnia 2010 r. 19-krotnie poświadczyła nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;
4. J. P., wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 1 sierpnia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym w ramach postępowania (...) w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. 10-krotnie poświadczyła nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;
5. E. L. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 12 maja 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Oskarżona w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym E. L. (1), w ramach postępowania (...) w

okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 21 maja 2012 r. 42-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

6. T. T. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 21 lipca 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną T. T. (1), w ramach postępowania (...) w okresie od 24 listopada 2008 r. do dnia 30 lipca 2010 r. 20 - krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

7. B. J., wobec którego, orzeczeniami Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 17 listopada 2008 r. o sygn. (...) oraz z dnia 10 listopada 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresach próby pod dozór kuratora. Kurator społeczna w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym w ramach postępowania (...) oraz (...) w okresie od 13 stycznia 2009 r. do dnia 10 listopada 2011 r. 23-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

8. W. S., wobec którego, orzeczeniami: Sądu Rejonowego w B. z dnia 21 lutego 2007 r. o sygn. (...) oraz Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 listopada 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym W. S., w okresie od 29 stycznia 2009 r. do dnia 19 kwietnia 2011 r. 15-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

9. E. O. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 28 maja 2009 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora. Kurator społeczna w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną E. O. (1), w ramach postępowania (...), w okresie od 18 sierpnia 2009 r. do dnia 5 czerwca 2011 r. wielokrotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

10. M. K. (1) wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 grudnia 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. A. L. (2) w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. K. (1), w ramach postępowania (...) w okresie od 25 stycznia 2011 r. do dnia 21 grudnia 2012 r. 21-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

11. A. T. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 lutego 2011 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Kurator społeczna w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. T. (1), w ramach postępowania (...) w okresie od 4 marca 2011 r. do dnia 4 kwietnia 2012 r. 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca;

12. B. W., wobec którego, orzeczeniami Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 marca 2012 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Oskarżona w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. W., w ramach postępowania (...), w okresie od 17 kwietnia 2012 r. do dnia 17 maja 2013 r. co najmniej 13-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków: M. B. (1) (k. 1712v – 1713), D. P. (1) (k. 1041v tom 6, A. S. (2) (k. 1044-1045 tom 6), J. P. (k. 1029v – 1030 tom 6), E. L. (1) (k. 1037-1038 tom 6), T. T. (1) (k. 1050),

B. J. (k. 1107 v – 11080), W. S. (k. 1046v - 1047 tom 6), E. O. (1) (k. 1048v- 1049 tom 6) M. K. (1) (k. 136), W. K. (k. 138 v), A. N. (k. 140 v), A. T. (1) (k. 1052v tom 6), B. W. (k. 1111v – 1112 tom 6) oraz dowody ze źródeł nieosobowych: (k. 2) - wykaz dozorów, (k.3-36, 1122-1163) - kserokopia teczki dozoru M. K., (k.37-135) listy obecności w pracy, (k.164-182) - kserokopia teczki dozoru J. P. (...), (k.183-221) - kserokopia teczki dozoru J. P. (...), (k.234-269) - kserokopia teczki dozoru D. P., (k.270-299) - kserokopia teczki dozoru A. S., (k.300-324) -kserokopia teczki dozoru B. J. (...), (k.325-353) - kserokopia teczki dozoru B. J. (...), (k.408-457) - kserokopia teczki dozoru E. L., (k.458-474) - kserokopia teczki dozoru T. T., (k.536-558) - kserokopia teczki dozoru E. O., (k.635-659) - kserokopia teczki dozoru M. B., (k.660-681) - kserokopia teczki dozoru W. S. (...), (k.682-734) - kserokopia teczki dozoru W. S. (...), (k.735-789) - kserokopia teczki dozoru A. T., (k.790-855) - kserokopia teczki dozoru G. Ł., (k.856-1025) - kserokopia teczki kuratora sądowego A. L. (2), (k.1058-1106) -kserokopia teczki dozoru B. W., (k.1116) - pismo z Urzędu Gminy N., (k.1117-1118) - analiza danych dot. obecności A. L. w pracy.

Oskarżona **A. L. (2)** nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśniła (k.1203), że być może zdarzało się, iż nie bywała u skazanych wymienionych w zarzutach w domach ale nie oznacza to, że nie miała z nimi kontaktu. Podała, że na bieżąco kontaktowała się z Posterunkiem Policji w N., z Sądem i Prokuraturą, gdzie uzyskiwała stosowne informacje o skazanych. Sytuację skazanych знаła również z racji tego, że jest pracownikiem socjalnym i zamieszkiwała w tym samym środowisku, była też członkiem Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w N.. Wskazała, że zdarzały się sytuacje, iż nie zastawała skazanych w domach i wówczas prosiła członków ich rodzin, by skazani odwiedzili ją w miejscu jej pracy. W karcie dozoru wpisywała wówczas, że wizyta miała miejsce w domu skazanego. Robiła to bezmyślnie, będąc przekonana, że nie ma to większego znaczenia. Dodała również, że miejsce zamieszkania skazanego traktowała jako ich środowisko, a nie wyłącznie dom czy mieszkanie (k. 1203).

Przed Sądem wyjaśniła (k. 1265 v -1266), że z tytułu pracy jako społeczny kurator sądowy nigdy nie osiągnęła jakichkolwiek korzyści osobistych. Pełnienie tej funkcji wynikało z jej chęci niesienia pomocy osobom skazanym. Dodała, iż jako pracownik socjalny wykonując czynności związane z jej pracą zawodową, przy okazji wykonywała czynności w sprawach podopiecznych. Dodała, że jej czynności były nadzorowane przez kuratorów zawodowych i oni nigdy nie mieli jakichkolwiek zastrzeżeń do jej pracy. Przyznała, że być może popełniała błędy wypełniając karty czynności, pisząc, że kontakt odbył się w miejscu zamieszkania dozorowanego, a faktycznie miał on miejsce na ulicy, w sklepie, czy też w jej miejscu pracy. Nie sądziła bowiem, że ma to znaczenie prawne, gdyż uważała, iż skoro była u dozorowanego w domu i go nie zastała to mogła wpisać, że była u niego w domu. Zdaniem oskarżonej istotne było to, że miała jakiegokolwiek kontakty z dozorowanymi. Z uwagi na to, że zamieszkiwała w tej samej społeczności lokalnej, co oni, zawsze była bardzo dobrze zorientowana w ich problemach. Zaznaczyła, że informacje przedstawiane w kartach czynności zawsze były zgodne ze stanem faktycznym. Były potwierdzane przez Policję, Sąd.

Na kolejnej rozprawie (k. 1601 v - 1602) wyjaśniła, iż cały czas, przynajmniej raz w miesiącu, a bywało, że i częściej, miała kontakt z dozorowanymi. Podkreśliła, że zdecydowała się pełnić funkcję kuratora społecznego, ponieważ mogła wykorzystać swoje doświadczenie i umiejętności pracownika socjalnego. Wskazała, że pracowała w terenie i w godzinach pracy mogła mieć kontakt z podopiecznymi, przeważnie jednak kontaktowała się z nimi po pracy. Podkreśliła, iż znała tych ludzi praktycznie od zawsze, a wszystkie informacje potwierdzała na policji w zakresie karalności. Dodała, iż wszystkie informacje zawarte w kartach czynności były zgodne z prawdą.

Sąd zważył, co następuje:

Analizując wyjaśnienia oskarżonej stwierdzić należy, iż oskarżona nie wykluczyła popełnienia zarzucanych jej czynów w zakresie poświadczenia nieprawdy odnośnie wizyt w miejscu zamieszkania skazanych. Zauważyć należy, iż oskarżona w zasadzie bagatelizowała miejsce spotkania ze skazanymi, skupiając się raczej na pozyskaniu rzeczywistych informacji odnośnie swoich podopiecznych.

Dokonując ustaleń w zakresie liczby faktów poświadczenia nieprawdy odnośnie wizyt oskarżonej w miejscu zamieszkania każdego ze skazanych, Sąd oparł się na analizie kopii teczek dozoru kuratorskiego i zeznaniach w

charakterze świadków złożonych po raz pierwszy przez skazanych: M. B. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 635-659), D. P. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 234-269), A. S. (2) (kserokopia teczki dozoru k. 270-299), J. P., (kserokopia teczki dozoru k. 164-182), E. L. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 408-457), T. T. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 458-474), B. J. (kserokopie teczek dozorów k. 300-324, 325-353), W. S. (kserokopie teczek dozorów k. 660-681, 682-734), E. O. (1) (k. 536-558 – kserokopia teczki dozoru), M. K. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 3-36, 1122-1163), A. T. (1) (kserokopia teczki dozoru k. 735-78914), B. W. (k. 1058-1106 – kserokopia teczki dozoru).

M. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznał (k. 1056 v – 1057), iż oskarżona była w jego miejscu zamieszkania w związku z objęciem dozorem, wówczas wypytywała o jego sytuację, później w czasie trwania dozoru była jeszcze 3 – 4 razy, była też w 2008 roku. Składając zeznania przed Sądem po raz pierwszy świadek podał, (k. 1268 v – 1269), iż przypadkowo spotykał oskarżoną na ulicy, przed sklepem, pytała wówczas co słyhać. Po raz kolejny przed Sądem zeznał (k. 1712v – 1713), iż oskarżona przyjeżdżała do niego raz na dwa miesiące, dozór trwał 5 lat. Spotykał oskarżoną przypadkowo koło domu i takich spotkań było z pięć w ciągu roku.

Wyjaśniając rozbieżności w zeznaniach M. B. (1) wskazał, iż zeznając po raz pierwszy był zestresowany i nieprzygotowany do składania zeznań, a przesłuchanie przebiegało zbyt szybko, mógł się pomylić. Podkreślił jednak, iż to co zostało zapisane w protokole, było godne z jego zeznaniami, a przesłuchujący policjant nic nie sugerował.

D. P. (1) zeznał (k. 1041v tom 6), iż w 2008 r. kurator była u niego w domu na pierwszej wizycie i ustalili zasady dozoru tj. że kurator co miesiąc będzie do niego przyjeżdżać. Po pierwszej wizycie była u niego w domu jeszcze bodaj dwa razy. W 2009 r. kurator w ogóle u niego nie była. Nie kontaktowała się z nim telefonicznie. W miejscu jej pracy - MOPS N. w ogóle nie był. Nie wie czy sporządzała wywiad środowiskowy.

Na rozprawie (k. 1267v tom 7) podtrzymał poprzednie zeznania i podał, iż kurator przyjeżdżała do domu babci, gdzie mieszkał. Oskarżona zachodziła do jego domu. Widywał ją na drodze, ale tylko przejazdem. Widział ją kilka razy kiedy wykonywał pracę społeczną.

Z kolei na rozprawie z dnia 4 października 2016 roku (k. 1606 – 1606v) zeznał, iż w trakcie dozoru mieszkał z babcią H. P., tak też nazywała się jego matka. Wizyt kuratora w domu było tyle, ile podał przy pierwszym przesłuchaniu. Raz czy dwa babcia wspomniała mu, że kurator była u niego w domu ale go nie zastała. Nie utrzymywał żadnych kontaktów z kuratorem ani przez telefon ani w miejscu pracy. Nie otrzymywał żadnych wezwań od kuratora do stawiennictwa w miejscu jej pracy. Nie kontaktował się z kuratorem, bo nie miał takiej potrzeby. Nie widywał się z kuratorem przynajmniej raz w miesiącu w Urzędzie Gminy. Przez tydzień wykonywał prace społecznie użyteczne, ale nie przypomina sobie, aby w tym czasie rozmawiał z kuratorem.

H. P. (matka skazanego) zeznała, iż (k. 1031v tom 6) – w ciągu dwóch lat kurator przyjeżdżała może 2 razy. Czasami syn jeździł na dozór do N., gdzie oskarżona pracuje. Na rozprawie (k. 1326v-1327 tom 7) podała, iż kurator przyjechała do nich raz czy 2 razy. Poza tym syn mieszkał z jej teściową. Świadek dzwoniła i pytała teściową czy był kurator. Teściowa informowała że tak, ale nie pytała jak często. Raz zdarzyło się, że kiedy była u teściowej przyszła wtedy kurator. Nie pytała syna o spotkania z oskarżoną, a on sam o tym również nie mówił.

Na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1608) podała, iż nie może wykluczyć, iż w trakcie całego dozoru syn mieszkał u babci. Świadek wskazała, iż oskarżona przyjeżdżała do niej, bo ubiegała się o zasiłki z GOPSu i wtedy sporządzała wywiady. Mogło być tak, że przy okazji pytała ją o syna. D. P. (1) odpracowywał prace społeczne przez około pół roku.

Z kolei babcia skazanego **H. P.**, z którą mieszkał D. P. (1) po raz pierwszy przed Sądem zeznała (k. 1385), iż A. L. (2) wizytowała wnuka co miesiąc. Rozmawiała ze świadkiem i z D., gdy wnuka nie było, rozmawiała ze świadkiem. Na kolejnej rozprawie podała, iż oskarżona bywała u nich w związku z dozorem sprawowanym nad D. P. (1) dwa - trzy razy w miesiącu, bywało, że przyjeżdżała w sobotę lub niedzielę, często zaś wracając z pracy zajeżdżała, wypytywała o zachowanie D..

Z analizy zeznań świadków D. P. (3) i jego babci H. P. wynika, iż rozbieżność pomiędzy ich relacjami wynika z faktu, że oskarżona poświadczala fakty wizyt i rozmów ze skazanym w miejscu jego zamieszkania w sytuacji gdy rozmawiała z jego babcią podczas nieobecności skazanego. Nadto w zeznaniach H. P. rysuje się wyraźna tendencja wskazująca na to, iż z upływem czasu świadek przypomina sobie coraz więcej wizyt Oskarżonej (od jednej w miesiącu do dwóch – trzech w miesiącu). Wskazuje to na brak wiarygodności i obiektywizmu świadka, chęć wsparcia linii obrony oskarżonej. Tymczasem zeznania D. P. (1) na przestrzeni całego postępowania były niezmiennie, stanowcze i konsekwentne.

A. S. (2) zeznał, iż (k. 1044-1045 tom 6) latem 2008 r. miała miejsce pierwsza wizyta kuratora, podczas której zostały ustalone warunki dozoru i częstotliwość spotkań, jednakże szczegółów nie pamiętał. Po pierwszej wizycie kurator była u niego jeszcze 2 razy w 2008 r. ale dat nie pamiętał. Od 1.10.2009 r. prowadził warsztat samochodowy w N.. W warsztacie kurator była u niego w związku z dozorem 4 razy – w 2009 i 2010 r. Nie jeździł do MOPSu w związku z dozorem. Podał, iż wie, że kurator sporządzała wywiad środowiskowy, lecz nie wiedział dokładnie kiedy.

Na rozprawie (k. 1325 tom 7) świadek zeznał, iż nie pamięta ile razy spotykał się z kuratorem. Nie pamiętał, czy oskarżona odwiedzała go w sobotę lub w niedzielę. Wskazał, iż wydaje mu się, że kurator przychodziła w ciągu dnia. Nie potrafił określić, czy do spotkań dochodziło często czy rzadko. Podczas przesłuchania policjant podsuwał mu swoje liczby. Policjantowi też mówił, że nie pamięta częstotliwości spotkań.

Z kolei na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1607) podał, iż nie jest w stanie sprecyzować ile razy kurator była u niego w domu w związku z dozorem. Nie jest możliwe określenie liczby spotkań sprzed 5 lat. Tak samo pamiętał okoliczności związane z dozorem w trakcie przesłuchania na policji jak też w Sądzie. Nie zgłaszał zastrzeżeń do treści protokołu przesłuchania przez policjanta. W trakcie sprawowania dozoru mieszkał z matką. Nie pamięta, aby informowała go o wizytach kuratora pod jego nieobecność. Z kuratorem spotykał się w warsztacie, nie pamięta czy spotykał się raz w miesiącu czy w innej częstotliwości.

J. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym, iż (k. 1029v – 1030 tom 6) pierwszy raz kurator była u świadka w domu by ustalić zasady dozoru. Uzgodnili wtedy, że co drugi miesiąc kurator będzie przychodzić do domu, a co drugi miesiąc świadek będzie dzwonić do kuratorki lub ona do skazanego. Przez dwa lata kurator odwiedzała go co drugi miesiąc.

Na pierwszej rozprawie (k. 1267v - 1268 tom 7) świadek zeznał, iż kurator przejeżdżała do mieszkania świadka, jednak często go nie było, bo pracował. Kiedy nie było go w domu to przyjeżdżał do gminy w N.. Czasami był też kontakt telefoniczny. W każdym miesiącu był kontakt z oskarżoną. Jak nie osobisty to telefoniczny.

Na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1605v) świadek podał, iż co drugi miesiąc oskarżona przychodziła do domu, a co drugi miesiąc świadek kontaktował się z oskarżoną osobiście w Gminie lub przez telefon. Kiedy kurator nie zastała świadka w domu wtedy on szedł do Gminy.

E. L. (1) podał, iż (k. 1037-1038 tom 6) kurator przysłała pierwszy raz do domu i uzgodniła warunki dozoru. Ustalił z nią wtedy, że co miesiąc będzie przyjeżdżał do niej do gminy i tam będzie przeprowadzać rozmowy. Przez 3-4 lata co miesiąc jeździł do kuratora, aż skończył mu się dozór. W jego domu prócz pierwszej wizyty kurator nie była ani razu. Co miesiąc z kuratorem kontaktowała się też jego żona kiedy brała zapomogi. I wtedy rozmawiały na jego temat. Na koniec dozoru kurator robiła wywiad środowiskowy, ale było to w MOPS-ie.

Na rozprawie (k. 1267-1267v tom 7) świadek zeznał, iż kurator przyjeżdżała do niego, odwiedzała, sprawdzała czy jest trzeźwy, nie pamiętał dokładnej częstotliwości wizyt, jednakże była przynajmniej raz w miesiącu. Nie wie dlaczego zeznał uprzednio, że była u niego w domu tylko raz i już więcej nie przychodziła. Nie potrafił wytłumaczyć dlaczego zeznał inaczej niż wcześniej.

Na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1606v - 1607) zeznał, iż nie pamięta jak często kontaktował się z kuratorem. Potwierdził zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego i złożone przed Sądem. Nie potrafił wytłumaczyć dlaczego w trakcie przesłuchania przez policję stwierdził, że kurator po pierwszej wizycie nie była ani

razu u niego w domu. Nikt go nie prosił o zmianę zeznań przed sądem. Nikt nie sugerował, co ma mówić. Nie pije alkoholu, przyjmuje dużo leków na serce. W listopadzie 2013 roku poddał się operacji wstawienia bajpasów. Kiedy kurator przychodziła do domu, to zazwyczaj nikogo nie było w domu. Nie jest w stanie podać w jakie dni i o jakiej porze kurator przychodziła do domu. Przy okazji jego wizyt w Gminie oskarżona powiadamiała go o terminie wizyty. Ma problemy z pamięcią na tle nerwowym. Nie utrzymywał kontaktów z kuratorem drogą telefoniczną. W czasie dozoru nie utrzymywał kontaktów z żoną, choć razem mieszkali. Żona nie przekazywała mu wiadomości o wizytach kuratora. Kurator wspominała, że była wcześniej u niego w domu, ale go nie zastała. Kontakty w jego mieszkaniu były raz w miesiącu, a czasem częściej.

T. T. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznała (k. 1050), iż kurator A. L. (2) była w miejscu jej zamieszkania tylko raz – w związku z objęciem dozorem, później już w trakcie całego dozoru nie pojawiła się. Świadek czasami w związku z dozorem bywała w miejscu pracy oskarżonej, ale nie pamiętała ile razy.

Po raz pierwszy przed sądem świadek zeznała (k. 1267), iż co miesiąc stawiała się do GOPS w N. w związku z dozorem – to kurator wyznaczała daty spotkań. Również kuratorka po pracy odwiedzała ją. Podtrzymała zaznania z postępowania przygotowawczego.

Na kolejnej rozprawie zeznała (k. 1804 v), iż pani L. była u niej raz w miesiącu i to w każdym miesiącu ona również stawiała się u kuratorki w pracy raz w miesiącu.

W przypadku T. T. (1) również rysuje się tendencja wzrostowa podczas kolejnych przesłuchań odnośnie ilości zapamiętanych wizyt kuratora w jej domu. Z drugiej strony świadek nawet nie pamiętała faktu przesłuchania przez policjanta. Nie kryła też swojego zamiłowania do alkoholu.

Niewątpliwie wsparciem linii obrony oskarżonej miały być też zeznania M. K. (3), tyle że świadek poszedł jeszcze dalej – on wskazał, iż A. L. (2) w związku z dozorem bywała u nich w domu dwa razy w miesiącu na pewno (k. 1804 v – 1805). Nie umknęło uwadze Sądu, iż T. T. (1) i M. K. (3) nie byli nawet w stanie zgodnie określić ile lat pozostają w związku: T. T. (1) wskazywała że to ósmy rok, M. K. (3) podał że to już ponad dwadzieścia lat.

B. J. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, iż (k. 1107 v – 1108o) oskarżona w związku ze sprawowanym dozorem była pierwszy raz w celu ustalenia warunków dozoru, a później była jeszcze 3 – 4 razy, Później w ramach dozoru świadek jeździł do oskarżonej do GOPSU w N.. Później w ramach dozoru w innej sprawie kurator była w miejscu jego zamieszkania jeden raz.

W toku postępowania sądowego świadek zeznał (k. 1446 – 1447), iż była bardzo dobra współpraca z kuratorem, przyjeżdżała do niego domu, nie pamiętał ile razy, z kolei gdy świadek był w N., zachodził do kuratorki do pracy. Potwierdził zeznania z postępowania przygotowawczego. Podał, iż zostało zapisane tak, jak mówił policjantowi. Wskazał, iż ma problemy z pamięcią od śmierci żony w 2009 roku.

Początkowo kurator odwiedzała go co miesiąc, przez co najmniej pół roku. Natomiast później to on co miesiąc w ramach dozoru odwiedzał kuratora w UG w N.. Przesłuchany po raz ostatni (k. 1791) potwierdził poprzednio składane zeznania.

W. S. w postępowaniu przygotowawczym zeznał (k. 1046v - 1047 tom 6), iż nie pamięta kiedy kurator była u niego w domu po raz pierwszy. Mogło to być na początku 2009 roku. Podczas tej wizyty ustaliła warunki dozoru, w ten sposób, że co miesiąc będzie go odwiedzać w domu albo on będzie przygodził do niej do MOPSu. Przez pół roku kurator odwiedzała go co miesiąc, później skazany odwiedzał kuratora do końca dozoru. Dozór trwał około 2 lata. Kurator poinformowała go o zakończeniu dozoru, chyba w 2011 roku. Dodał, że w trakcie dozoru przez pół roku przebywał w Szwecji. Wtedy kontaktowali się telefonicznie, to było w 2009 roku. Do wyjazdu kurator przychodziła do niego do domu, a po powrocie ze Szwecji to on odwiedzał kuratora W UG N.. Nie wie czy kurator sporządzała wywiad środowiskowy.

Przed Sądem świadek zeznał (k. 1325v tom 7), iż kurator go odwiedzała. Kiedy wyjechał za granicę kontaktowali się telefonicznie. Po powrocie cały czas byli w kontakcie. Matka informowała go o wizytach kuratora, kiedy nie było go w domu. Taka sytuacja wystąpiła może raz. Zdarzało się, że oskarżona przychodziła do niego w soboty i w niedziele około południa. On z kolei odwiedzał ją w godzinach porannych, popołudniowych. Wizyty oskarżonej były niezapowiedziane. Nie wie czy podczas pobytu w Szwecji oskarżona rozmawiała z jego matką. Nie przypominał sobie, aby kurator odwiedzała go po południu.

Na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1607 v) potwierdził wcześniejsze zeznania. Nie pamiętał, czy kurator widywała go w warsztacie brata. Mogło tak być, że kurator przyjeżdżała do domu i nie zastała go, a w domu była tylko matka. Nie przypominał sobie, czy matka mówiła o wizytach kuratora pod jego nieobecność. Mogło tak być. Raczej nie było tak, że spotykali się na drodze, na ulicy.

E. O. (1) (k. 1048v- 1049 tom 6) w 2009 roku była u niej w domu kurator. Po pierwszej wizycie kurator nie przyjeżdżała już do niej ani razu. Była wzywana do stawiennictwa w Gminie N.. Wówczas w Gminie stawiała się raz na pół roku. Kurator była u niej w domu tylko raz na początku dozoru.

Na rozprawie (k. 1266v – 1267 tom 7) podała, iż przeważnie to kurator wyznaczała termin wizyty i wtedy świadek przychodziła do niej do gminy. Oskarżona przyjeżdżała do niej z kuratorem zawodowym. Kiedy była w domu nietrzeźwa wówczas spała i nie rozmawiała z kuratorem. W gminie odpowiadała na pytania kuratora.

Z kolei na rozprawie z dnia 8 listopada 2016 roku (k. 1635), zeznał, iż nie pamięta ile razy A. L. (2) przyjeżdżała do niej do domu. Kiedy nie było jej w domu, a w tym czasie przyjeżdżała kurator, wtedy spotykała się nią w Gminie w związku z dozorem. Nie posiadała telefonu. Potwierdziła uprzednio złożone zeznania. Mogło się zdarzyć, że kiedy była po alkoholu i w tym czasie przyjeżdżała kurator, to może tego nie pamiętać. Świadek nie kryła, że w przeszłości borykała się z problemem alkoholowym, przechodziła terapię przeciwalkoholową.

W przypadku tego świadka Sąd nie był w stanie określić precyzyjnie ilości potwierdzanych w aktach dozoru wizyt oskarżonej w miejscu zamieszkania E. O., które się nie odbyły. Analiza akt dozoru wskazuje, że wizyt kuratora musiało być więcej niż jedna o której mówiła w pierwszych zeznaniach świadek, z pewnością też nie było tyle ile wskazują akta dozoru tj. 23, dlatego też Sąd przyjął, że oskarżona poświadczyła w tym zakresie nieprawdę wielokrotnie.

M. K. (1) w pierwszych zeznaniach podał (k. 136), iż oskarżona w miejscu jego zamieszkania była bodaj ze trzy razy, było to na początku dozoru w 2011 roku. W drugiej połowie 2011 roku i w całym 2012 roku nie była ani w domu ani na posesji.

Na pierwszej rozprawie podał (k. 1384), iż oskarżona była więcej niż trzy razy. Zapewne protokół został odczytany, uwag nie zgłaszał i podpisał go, mógł być po tabletkach przeciwbólowych.

Na drugiej rozprawie (k. 1603 v) podał, iż po złożeniu zeznań przed policjantem rozmawiał z matką i doszedł do wniosku że L. bywała częściej u nich w domu niż podał. Podał iż w czasie jednej z wizyt kuratorki szukali postanowień komornika, innym razem dowodów wpłat zobowiązań sądowych, a jeszcze innym razem zaświadczenia lekarskiego. Podał, iż wie, że były wizyty kurator i nie zastała go w domu i wie o tym od matki. Nie był w stanie określić ilości wizyt kuratora.

Świadek zmienił zeznania przed Sądem. Nie by w stanie racjonalnie określić powodów, dla których to uczynił. Podkreślił jednak, iż policjant nie wpływał na treść zeznań i zapisał o protokołu podane fakty nie miał zastrzeżeń do treści protokołu. W ocenie Sądu wiarę należy dać pierwszym zeznaniom z postępowania przygotowawczego. Zostały one złożone spontanicznie, bez przygotowania, z zaskoczenia. Świadek podał fakty zgodnie z rzeczywistością. Nie miał powodów, by na tym etapie postępowania fałszować fakty. Nie wiedział zresztą jakie znaczenie jego zeznania mogą mieć w sprawie ani czego sprawa dotyczy, spontanicznie odpowiadał na pytania przesłuchującego.

Zmiana zeznań przed sądem wynika z faktu, iż uzyskał wiedzę, iż kurator źle wypełniała swoje obowiązki (k. 1384), uznał zatem, że swoimi zeznaniami nie powinien jej szkodzić. W końcu zamieszkują we wspólnym środowisku, zupełnie zresztą niewielkim, w przeszłości korzystał z pomocy społecznej, a nie wykluczone że w przyszłości również będzie, a od spostrzeżeń pracownika socjalnego wiele zależy.

Pierwsze zeznania M. K. (1) potwierdziły zarówno matka W. K. (k. 138 v), wskazała ona, że kurator była ze dwa razy na początku dozoru w 2011 roku jak i konkubina A. N. - kurator była góra dwa razy na początku dozoru w 2011 roku (k. 140 v).

Na rozprawie (k. 1383 v) W. K. podała że kurator była ze 20 razy albo i więcej, przychodziła i z rana i po południu.

Na kolejnej rozprawie (k. 1604) początkowo potwierdziła zeznania złożone przed sądem, by później zaprzeczyć i wskazać, iż 20 razy to u nich nie była. Wskazała, iż oskarżona miała pretensje o złożenie zeznań w sądzie, podkreślała, iż przyjeżdżała do M.. Świadek podała, iż oskarżona bywała u nich w domu ze dwa – trzy razy w miesiącu.

Świadek miała trudności z odtworzeniem faktów powoływała się na liczne choroby traumatyczne przeżycia związane z własną chorobą i śmiercią męża, liczne pobytu w szpitalu. Osobisty kontakt na rozprawie ze świadkiem wskazuje, iż z pewnością jej relacje składane przed Sądem nie mogą być uznane za wiarogodne. Zresztą świadek sama podała, iż lepiej pamiętała zeznając na policji, bo to były początki. Upływ czasu i zażywanie leków w tym jak określiła „psychiatrycznych” (k. 1604v) i traumatyczne przeżycia z pewnością nie wpłynęły na poprawę stanu pamięci odnośnie faktów związanych z wizytami kuratora.

A. N. zmianę zeznań tłumaczyła faktem, iż policjantowi mówiła jedynie o wizytach kuratora w czasie jej obecności. Dodała, iż wie o wizytach pod jej nieobecność, jednak nie wie ile ich było – kilka lub kilkanaście.

A. T. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, iż (k. 1052v tom 6) podczas pierwszej wizyty kurator ustaliła warunki dozoru, tj. będzie go odwiedzać co miesiąc. Prócz pierwszego spotkania była u niego jeszcze 2 razy. Było to w 2011 r. Później już nie przychodziła do domu. W ramach dozoru świadek jeździł do oskarżonej do domu lub do (...). Nie pamiętał ile razy był u niej w domu, było to chyba raz, a w MOPSIE był prawie codziennie. Dozór trwał rok lub 2 lata. Nie wie kiedy dozór się skończył. Nie wiem czy kurator sporządzała wywiad środowiskowy.

Przed Sądem świadek zeznał (k. 1324v tom 7), że kurator czasami przyjeżdżała do niego do domu. Przeważnie stawał się w Urzędzie Gminy na wezwanie oskarżonej, gdzie pracowała. Były sytuacje, że kurator przyjeżdżała i nie zastała go. Wtedy on zgłaszał się do gminy. O tym, że była pod jego nieobecność dowiadywał się od oskarżonej. Nie pamięta kiedy to było. W UG wykonywał prace społeczne i zachodził do niej. Zachodził do Opieki Społecznej i tam była pani L..

Na rozprawie w dniu 4 października 2016 roku (k. 1607v) potwierdził wcześniejsze zeznania. Nie przypominał sobie ile razy kurator mówiła, że była u niego w domu ale go nie zastała. Nie pamiętał, czy był to raz czy więcej razy. W czasie dozoru mieszkał sam.

B. W. (2) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, iż k. 1111v – 1112 tom 6) – kurator była u niego raz w 2012 roku. Wtedy nie było go w domu, kurator zostawiła mu wiadomość. Zadzwoił do niej i uzgodnili, że będzie przyjeżdżał do niej do Urzędu Gminy N.. Pierwszy raz był u niej zimą 2012 roku. Uzgodnił wówczas, że będzie przychodził do niej co miesiąc. Nie wie czy kurator sporządzała wywiad środowiskowy. Po pierwszej wizycie, podczas której kurator nie zastała go w domu więcej nie przyjechała do niego domu.

Na rozprawie (k. 1327-1327v tom 7) podał, że kurator przyjeżdżała do niego do domu i kiedy go nie zastała, wówczas zostawiała mu wiadomość, żeby zgłosił się do N.. Zdarzało się, że zastawała go w domu. Może 3-4 razy zastała go w domu. Nie pamiętał ile razy zostawiała mu wiadomość u sąsiada. Podał, że zeznawał inaczej, niż to zostało ujęte w protokole na k. 1111v-1112. Zeznawał wówczas, że przyjeżdżała do niego. Nie zastała go może 2, 3 lub 4 razy. Treści protokołu nie czytał przed podpisaniem. W Urzędzie Gminy był u oskarżonej 2-3 razy. Zastawała go w domu w ciągu

dnia, około godziny 10-11. Nie pamięta czy przychodziła w weekendy. Przesłuchanie przez policjanta odbywało się na ulicy. Powiedział, że przyjeżdżała do niego, jednakże trudno go zastać w domu.

N kolejnej rozprawie w dniu 8 listopada 2016 roku (k. 1637) zeznał, iż kurator przyjeżdżała do niego. Nie pamięta jak często, chyba raz w miesiącu. Kiedy miał sprawy w Gminie zachodził do L. w związku ze sprawami z opieki społecznej - pobierał zasiłki w 2015 i 2016 roku. Kurator na początku raz go nie zastała i wówczas zostawiła wiadomość u sąsiada. Kiedy przyjechali do niego policjanci, to nie wie, o co go pytali, on tylko podpisał protokół. Podał, iż sam już nie wie, co powiedział policjantowi. Podczas zeznań czuł się dobrze i był trzeźwy. Nikt go nie prosił o zmianę zeznań. Nie pamiętał, czy policjant pisał inaczej niż świadek mówił. Potwierdził, że trudno go zastać, gdyż mieszka sam.

Podsumowując powyższe dowody - Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków złożonym po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym (z wyjątkiem E. O. (1)). Wskazać należy, iż w trakcie tych zeznań świadkowie nie dysponowali wiedzą odnośnie tego, czego dotyczyć będzie prowadzone postępowanie, czy ich zeznania będą miały wpływ na ewentualne zarzuty postawione A. L. (2). Podawali przesłuchującemu ich funkcjonariuszowi policji fakty zgodnie z rzeczywistością, tak jak je zapamiętali, często spontanicznie odpowiadali na pytania przesłuchującego. Nie mieli w tym czasie żadnego powodu, by zeznawać nieprawdę, czy bezpodstawnie obciążać oskarżoną. Nie mieli też w zasadzie zastrzeżeń do sposobu przeprowadzenia czynności z ich udziałem.

W toku postępowania sądowego część świadków (M. B. (1), A. S. (2), E. L. (1), T. T. (1), E. O. (1), M. K. (1), W. K. i B. W.) zaczęła przypominać sobie o większej liczbie wizyt oskarżonej w ich miejscu zamieszkania. Tej tendencji nie sposób uznać za przypadkową ani też zasługującą na wiarę. Przede wszystkim podkreślić należy, iż upływ czasu nie wpływa korzystnie na procesy pamięciowe. W dalszej kolejności należy uwzględnić fakt, iż świadkowie dowiedzieli się o zarzutach postawionych A. L. (2) oraz niewątpliwym wpływie ich zeznań na finał postępowania. Nie bez znaczenia jest też fakt, iż wszyscy (zarówno oskarżona jak i świadkowie) zamieszkują w małej społeczności, od dawna się znają i tak jak w przeszłości to A. L. (2) miała wpływ przyznawaną większości świadków pomoc społeczną z GOPS w N., tak w niniejszym postępowaniu role się odwróciły i to zeznania świadków mają istotne znaczenie dla niniejszego postępowania i losu A. L. (2). Świadkowie, którzy zmienili zeznania przed Sądem niewątpliwie kierowali się chęcią o ile nie pomocy oskarżonej, to przynajmniej nie pogarszania jej sytuacji. W kontekście powyższych uwag zmienione przed Sądem zeznania wskazanych świadków nie zasługiwały na wiarę i nie mogły stanowić podstawy ustaleń poczynionych przez Sąd.

Na okoliczność sposobu przeprowadzenia czynności przesłuchania wymienionych świadków Sąd przesłuchał dokonującego tych czynności funkcjonariusza policji – A. P. (1). Analiza jego zeznań nie daje podstaw do twierdzenia, że czynności procesowych dokonano niezgodnie z obowiązującą procedurą. Zresztą funkcjonariusz policji również nie miał powodów, by do protokołów przesłuchania świadków zapisywać treści niezgodnie z tym, co świadkowie podawali. Nie miał w tym żadnego interesu (ani osobistego ani zawodowego). Wskazał, iż z oskarżoną raczej nie miał styczności zawodowej i nie mogło być żadnego konfliktu między nimi.

Oceniając zeznania A. P. (1) stwierdzić należy, iż zasługują one na wiarę. Funkcjonariusz policji wykonywał rutynowe czynności, a jako policjant z wieloletnim stażem ryzykowałby wiele (nie wykluczając postępowania dyscyplinarnego, czy karnego) wykonując czynności procesowe niezgodnie z obowiązującą procedurą, czy też składając fałszywe zeznania przed Sądem, a brak jest racjonalnych powodów do tego, by dopatrzeć się, co mógł zyskać.

Okoliczność, iż daty poszczególnych wizyt u skazanych, wynikające z kart czynności dozoru, miały miejsce w czasie obecności skazanej w pracy w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w N., nie stanowi zdaniem Sądu dowodu na popełnienie czynów przez oskarżoną. Założenie, że w dniach, w których oskarżona była w pracy i nie odnotowała wyjścia w godzinach pracy, a zatem nie mogła przeprowadzić rozmowy z określonym dozorowanym w ich miejscu zamieszkania, jest błędne.

Analogiczną ocenę należy odnieść do faktów spotkań oskarżonej z dozorowanymi w soboty, niedziele lub w czasie urlopu oskarżonej – oskarżona mogła wizytować swoich podopiecznych w tym czasie tj. w dowolnym dniu tygodnia.

Z zeznań przesłuchanej na rozprawie głównej E. P. (k. 1386-1386v, 1689v – 1690) – kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w N. i przełożonej oskarżonej wynika, że praca pracownika socjalnego (na takim stanowisku pracowała A. L. (2)) polega w głównej mierze na sporządzaniu wywiadów środowiskowych, a więc w praktyce jest to zazwyczaj praca w terenie. Świadek wskazała, że do końca 2012 r. w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w N. nie był prowadzony dziennik wyjść służbowych, a ten znajdujący się na k. 37-44 dotyczył wyjść pracowników Urzędu Gminy N.. Dodała, że jako przełożona, takiego dziennika nie potrzebowała, gdyż wiedziała, iż jeżeli pracownika nie ma przy biurku, to oznacza, że jest w terenie, czego potwierdzeniem zawsze był przeprowadzony wywiad. Dziennik wyjść pracowników GOPS w N. zaczął być prowadzony dopiero od początku 2013 r. Od tego czasu każde wyjście pracownika jest rejestrowane. E. P. podała, że niejednokrotnie zdarzało się, iż jej pracownicy nie mieścili się ze swoją pracą w godzinach 7.30-15.30. Dodała, że nie było ustalonych reguł kiedy pracownik socjalny powinien wychodzić w teren. Mógł to robić w godzinach rannych, w ciągu dnia albo pod koniec pracy. Zdarzało się, że po wyjściu w teren, pracownik nie wracał już do GOPS. Zdaniem świadka jak najbardziej możliwym jest zatem, że oskarżona w czasie gdy pracowała w terenie w godzinach 07.30-15.30, mogła w tym czasie odwiedzać swoich podopiecznych w ramach sprawowanych dozorów.

Powyższe wskazuje więc jednoznacznie, że brak było podstaw do przyjęcia, że w dniach kiedy oskarżona była w pracy w GOPS w N. z pewnością w godzinach 7.30-15.30 nie mogła odwiedzić osób skazanych pozostających pod jej dozorem. Przeciwnie, było to jak najbardziej możliwe, tym bardziej, że podopieczni GOPS w N. i skazani objęci dozorem to niejednokrotnie te same osoby.

Przechodząc do analizy kwalifikacji prawnej czynów zarzuconych oskarżonej zważyć należy, co następuje:

Oskarżyciel publiczny zakwalifikował czyny zarzucone oskarżonej z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu, (ponownie orzekającego w sprawie), który jest związany zapatrywaniem prawnym Sądu odwoławczego, brak było podstaw do przypisania oskarżonej działania z przekroczeniem uprawnień. Oskarżona w ramach powierzonej funkcji sądowego kuratora społecznego uprawniona była do wypełniania sprawozdań z dozoru nad skazanymi, a zatem nie może być mowy o przekroczeniu uprawnień. Tym samym bezprzedmiotowa jest analiza jej zachowania pod kątem znamion art. 231 § 2 k.k.

Zdaniem Sądu brak jest również podstaw do przyjęcia zachowania oskarżonej jako wyczerpującego znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k., w szczególności działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zachowanie sprawcy przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Od strony podmiotowej przestępstwo to charakteryzuje się zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Zamiar ten musi obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

W ocenie Sądu w zarzucanych oskarżonej zachowaniach brak jest winy umyślnej - działania z zamiarem bezpośrednim.

Zgodnie z treścią art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, prezes sądu rejonowego, na wniosek kierownika zespołu, ustala i przyznaje kuratorowi społecznemu miesięczny ryczałt z tytułu zwrotu kosztów ponoszonych w związku ze sprawowaniem przez niego nadzorem lub dozorem, płatny do dnia 20 każdego miesiąca. Ustęp 2 cyt. przepisu stanowi, że ryczałt za sprawowanie jednego dozoru lub nadzoru wynosi od 2% do 4% kwoty bazowej ustalonej dla kuratorów zawodowych na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. Ryczałt związany jest więc z ogólnie poniesionymi przez kuratora społecznego kosztami, a nie tylko z dojazdami do miejsca zamieszkania osoby dozorowanej.

Przesłuchani na powyższą okoliczność zawodowi kuratorzy sądowi R. G., M. Z., A. P. (2), A. K. i T. K. zgodnie wskazywali, że ryczałt nie jest formą wynagrodzenia za pracę. Jego wysokość nie jest uzależniona od wysokości

poniesionych przez kuratora społecznego kosztów. By otrzymać ryczałt kurator społeczny nie składa spisu kosztów, czy też wniosku o przyznanie ryczałtu. Ryczałt naliczany jest na podstawie wykazu aktualnie czynnych dozorów. Podstawą naliczenia ryczałtu jest karta czynności. Jeżeli wynika z nich, że jakiegokolwiek czynności były podejmowane, kurator otrzymuje ryczałt. Świadczenie podkreślili bowiem, że ryczałt przysługuje za czas poświęcony danemu dozorowi. Wskazywali, że nawet samo przemyślenie danej sprawy jest pracą, nakładem. Również jakiegokolwiek kontakt ze skazanym, w tym telefoniczny, e-mailowy, bądź uzyskanie informacji o dozorowanym z określonej instytucji czy urzędu, także będzie podstawą do naliczenia ryczałtu, tym bardziej, że przepisy nie zawierają katalogu czynności, bądź zakresu działań za jakie kurator społeczny otrzymuje ryczałt. Kuratorzy zawodowi dodali także, że kurator społeczny w zasadzie nie ma żadnego wpływu na to czy ryczałt zostanie wypłacony i w jakiej wysokości. W konsekwencji nie można przyjąć, że oskarżona swoimi działaniami, wprowadzała w błąd pracownika księgowości Sądu Rejonowego w B. P.. Podstawą do wypłacenia A. L. (2) ryczałtu było sprawowanie przez nią dozorów. W ich ramach zobowiązana była do wykonywania czynności, które skutkowałyby uzyskiwaniem informacji o dozorowanych. Oskarżona w przypadku każdego dozorowanego, poza opisywanymi przez nią wizytami w miejscu zamieszkania skazanych, które w rzeczywistości nie miały miejsca, podejmowała różnego rodzaju czynności i uzyskiwała o nich informacje z różnych instytucji (Sąd, policja). Dopiero w przypadku ustalenia, że oskarżona nie wykonała wobec skazanego żadnej czynności związanej z dozorem a mimo to wypełniała karty czynności, wówczas należałoby przyjąć, że dopuszczała się wprowadzenia w błąd, co do wykonania czynności i poniesienia w związku z tym kosztów związanych ze sprawowanymi dozorami.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do uznania zachowań oskarżonej A. L. (2) jako wyczerpujących znamiona jedynie art. 271 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. polega na poświadczeniu nieprawdy przez funkcjonariusza publicznego co do okoliczności mającej znaczenie prawne w autentycznym dokumencie wystawionym przez osobę składającą takie poświadczenie. Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca, lub też ich przeinaczeniu albo zatajeniu. Poświadczenie nieprawdy musi się odnosić do okoliczności mającej znaczenie prawne, przy czym ocena, czy dana okoliczność ma takie znaczenie, jest zindywidualizowana, uzależniona od rodzaju danego dokumentu, w którym jest zawarta. Za okoliczność mającą znaczenie prawne należy uznać taką, z której mogą wynikać jakieś konsekwencje w sferze czyichś praw lub obowiązków.

Nie ulega wątpliwości, iż A. L. (2) jako kurator sądowy była funkcjonariuszem publicznym. Stanowi o tym art. 115 § 13 pkt. 3 k.k., który wprost wymienia kuratora sądowego jako funkcjonariusza publicznego.

Podstawowym aktem prawnym regulującym zadania kuratorów sądowych jest Kodeks karny wykonawczy. Zgodnie z art. 172 § 1 k.k.w. (w brzmieniu obowiązującym przed dnia 1 lipca 2015 r.) kurator sądowy, któremu powierzono dozór nad skazanym, powinien nawiązać z nim bezzwłocznie kontakt i poinformować go o jego obowiązkach i uprawnieniach. § 2 art. 172 k.k.w. stanowi z kolei, że kurator sądowy obowiązany jest do składania sądowi okresowych sprawozdań z przebiegu dozoru, w szczególności ma obowiązek bezzwłocznego powiadomienia sądu o popełnieniu przez skazanego przestępstwa lub o innym rażącym naruszeniu przez niego porządku prawnego. Obowiązki te dotyczą zarówno kuratora zawodowego, jak i społecznego. Kolejne przepisy Rozdziału XI Kodeksu karnego wykonawczego zawierają odrębne regulacje w odniesieniu do kuratorów zawodowych i kuratorów społecznych. Przepis art. 173 § 1 i 2 k.k.w. określa obowiązki kuratora zawodowego. Z kolei przepis art. 174 k.k.w. określa zakres działania kuratora społecznego, do którego należy w szczególności:

- 1) odwiedzanie osób, których dotyczy postępowanie, w miejscu ich zamieszkania lub pobytu, w tym również w zakładach karnych, oraz kontaktowanie się z ich rodziną,
- 2) żądanie niezbędnych informacji i wyjaśnień od osób znajdujących się w okresie próby, objętych dozorem lub tych, na które nałożono obowiązki,

- 3) współdziałanie z właściwymi stowarzyszeniami, organizacjami i instytucjami w zakresie poprawy warunków bytowych i zdrowotnych, zatrudnienia i szkolenia osób, których dotyczy postępowanie wykonawcze,
- 4) współdziałanie z administracją zakładów karnych w zakresie odpowiedniego przygotowania skazanych do zwolnienia,
- 5) przeglądanie akt sądowych i sporządzanie z nich odpisów w związku z wykonywaniem czynności zleconych przez sąd,
- 6) przeprowadzanie wywiadów środowiskowych i zbieranie niezbędnych informacji od organów administracji rządowej, samorządu terytorialnego, zakładów pracy, stowarzyszeń, organizacji i instytucji,
- 7) podejmowanie innych czynności niezbędnych do prawidłowego wykonywania kar, środków karnych, środków zabezpieczających i kompensacyjnych oraz przypadku, jak też kontrola wykonywania środków kompensacyjnych,
- 8) udzielanie skazanym innej stosownej pomocy.

Aktualnie, szczegółowe regulacje dotyczące sposobu wykonywania dozoru, częstotliwości podejmowania określonych działań, w tym kontaktów ze skazanymi oraz ich rodzaj w odniesieniu do danej kategorii osób dozorowanych, określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 2013 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. 2013.335). Jako, że czyny zarzucone oskarżonej były popełnione przed wejściem w życie w/w rozporządzenia, omawiana kwestia regulowana była rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie zakresu praw i obowiązków podmiotów sprawujących dozór, zasad i trybu wykonywania dozoru oraz trybu wyznaczania przez stowarzyszenia, organizacje i instytucje swoich przedstawicieli do sprawowania dozoru (Dz. U. 2012.91.812). Ten akt prawny nie zawierał jednak szczegółowych informacji dotyczących sposobu wykonywania dozoru i częstotliwości podejmowania określonych działań przez kuratora sądowego.

A. L. (2) niewątpliwie wiedzę o swoich podopiecznych miała, głównie z w związku z faktem, iż osoby te poza skazaniem w sprawach karnych, były również petentami GOPS w N., pobierały świadczenia społeczne, niejednokrotnie A. L. (2) sporządzała odnośnie tych osób wywiady jako pracownik socjalny. Dysponując taką wiedzą, wygodniej było jej sprawować dozory w sprawach karnych „zza biurka”. Nie o to jednak w sprawowaniu dozoru chodzi. Kurator odwiedzający miejsce zamieszkania skazanego uzyskuje wiedzę odnośnie środowiska w jakim skazany przebywa, jego kontaktów, nałogów, zachowania w środowisku lokalnym, zachowania w środowisku rodzinnym. Takiej wiedzy nie sposób uzyskać zza biurka, a nawet w czasie spotkań dozorowanych w miejscu pracy kuratora. Idąc na spotkanie z kuratorem skazany odpowiednio się przygotowuje - zadba o higienę, będzie trzeźwy. Zgoła inaczej może okazać się w trakcie niezapowiedzianych wizyt kuratora w miejscu zamieszkania skazanego. Takie informacje są nieocenione jeśli chodzi o kontrolę okresu próby przez Sąd, w tym przestrzeganie nałożonych obowiązków. Relacje zawarte w kartach czynności mają istotne znaczenie dla Sądu decydującego o ewentualnym zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności. W tym znaczeniu dane zawarte w kartach czynności mają walor prawny, w szczególności gdy dotyczą kwestii wykonania nałożonych na skazanego obowiązków. Okolicznością istotną, którą należy wziąć pod uwagę przy ocenie charakteru informacji zawartych w kartach czynności jest również kwestia zaufania do treści w nich zawartych. Skoro sporządziła je osoba, która ze względu na swoje uprawnienia daje szczególną gwarancję rzetelności tych zapisów, a taką osobą jest kurator sądowy, to spełnia to jeszcze jeden istotny warunek uznania zapisów w kartach czynności za dokument. Nie sposób uznać, że kurator sądowy nie ponosi odpowiedzialności za treści zawarte w kartach czynności czy sprawozdaniach, szczególnie gdy treści te mają znaczenie prawne i wpływają na decyzje Sądu.

Kierując się jednoznaczną wymową powołanego wyżej materiału dowodowego Sąd przyjął, iż zarówno wina oskarżonej jak i okoliczności popełnienia przypisanych jej czynów, są bezsporne i nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Jest zatem niewątpliwym, iż oskarżona:

1. w okresie od 4 listopada 2007 r. do dnia 6 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. B. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P. z dnia 19 września 2007 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. B. (1), w ramach postępowania (...) 26-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

2. w okresie od 1 lipca 2008 r. do dnia 19 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym D. P. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym D. P. (1), w ramach postępowania (...), 20-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

3. w okresie od 25 czerwca 2008 r. do dnia 18 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. S. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 18 stycznia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. S. (1), w ramach postępowania (...) 19-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

4. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym J. P., wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 1 sierpnia 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym J. P., w ramach postępowania (...) 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

5. w okresie od 23 listopada 2008 r. do dnia 21 maja 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym E. L. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 12 maja 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym E. L. (1), w ramach postępowania (...) 42-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

6. w okresie od 24 listopada 2008 r. do dnia 30 lipca 2010 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej

do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną T. T. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 21 lipca 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną T. T. (1), w ramach postępowania (...) 20 - krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

7. w okresie od 13 stycznia 2009 r. do dnia 10 listopada 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. J. (1), wobec którego, orzeczeniami Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 17 listopada 2008 r. o sygn. (...) oraz z dnia 10 listopada 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresach próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. J. (1), w ramach postępowania (...) oraz (...) 23-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

8. w okresie od 29 stycznia 2009 r. do dnia 19 kwietnia 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym W. S., wobec którego, orzeczeniami: Sądu Rejonowego w B. z dnia 21 lutego 2007 r. o sygn. (...) oraz Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 listopada 2008 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym W. S., 15-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

9. w okresie od 18 sierpnia 2009 r. do dnia 5 czerwca 2011 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., przekraczając swe uprawnienia, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazaną E. O. (1), wobec której, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. P., VII Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w H. z dnia 28 maja 2009 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanej w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazaną E. O. (1), w ramach postępowania (...), wielokrotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanej i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

10. w okresie od 25 stycznia 2011 r. do dnia 21 grudnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym M. K. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 grudnia 2010 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym M. K. (1), w ramach postępowania (...) 21-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

11. w okresie od 4 marca 2011 r. do dnia 4 kwietnia 2012 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym A. T. (1), wobec którego, orzeczeniem Sądu

Okręgowego w Ł. z dnia 1 lutego 2011 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym A. T. (1), w ramach postępowania (...) 10-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca,

12. w okresie od 17 kwietnia 2012 r. do dnia 17 maja 2013 r. w B., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – Kurator Społeczny Kuratorskiego Zespołu Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Karnych Sądu Rejonowego w B. P., poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, w kartach czynności dozoru nad skazanym B. W., wobec którego, orzeczeniami Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 marca 2012 r. o sygn. (...) orzeczono oddanie w/w skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, w ten sposób, że w sprawozdaniach z przeprowadzonych czynności kuratorskich ze skazanym B. W., w ramach postępowania (...), co najmniej 13-krotnie poświadczyla nieprawdę co do faktu wizyt w miejscu zamieszkania skazanego i wykonywania tamże czynności związanych z dozorem, w sytuacji gdy w rzeczywistości wizyty te nie miały miejsca.

W każdym przypadku A. L. (2) wyczerpała znamiona czynu z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.. Działała przy tym z winy umyślnej.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. § 2 cyt. przepisu stanowi, że warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności. W tym zakresie obowiązujące w dacie orzekania przepisy są korzystniejsze dla oskarżonej, niż przepisy obowiązujące w dacie popełnienia czynów.

Jak wykazano wyżej okoliczności popełnienia przez A. L. (2) przypisanych jej czynów nie budzą wątpliwości. O stopniu społecznej szkodliwości decydują okoliczności o jakich mowa w art. 115 § 2 k.k. Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż społeczna szkodliwość czynów i stopień winy oskarżonej nie są znaczne. Oskarżona podkreślała, iż rzetelnie zbierała informacje o skazanych z różnych źródeł, a jej błędem było zbyt szerokie pojmowanie miejsca zamieszkania skazanych. Do wpisywanego miejsca kontaktu ze skazanymi nie przywiązywała większej uwagi, skupiając się raczej na pozyskaniu informacji zgodnie z rzeczywistością i mylnie uznając, że wpisanie miejsca kontaktu ze skazanymi niezgodnie z rzeczywistością nie ma znaczenia prawnego. Ponadto wskazać należy, iż kontrole dokonywane przez sądowych kuratorów zawodowych nie wskazywały na nierzetelność, bądź nieprawdziwość informacji zawartych w kartach czynności wypełnianych przez oskarżoną. W ostatecznym więc rozrachunku popełnionych przez oskarżoną czynów nie sposób ocenić jako szkodliwych społecznie w stopniu znacznym.

Wprawdzie oskarżona miała świadomość karygodności przypisanych jej czynów, to jednak ostatecznie jej działania nie zakłóciły funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości – nie utrudniły podejmowania prawidłowych decyzji w sprawach osób objętych dozorem. Choć podkreślić należy w tym miejscu, iż przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym, a odpowiedzialność oskarżonej jest niezależna od ewentualnego wystąpienia jakiegokolwiek szkody, to jednak okoliczność o której mowa wyżej, należy uwzględnić.

Oskarżona nie była dotychczas karana (k. 1119). Prowadzi ustabilizowane życie – od wielu lat ma stałą pracę – jest specjalistą prac socjalnych w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w N., jest bardzo dobrze oceniana przez przełożonych, a jej pracę pozytywnie też oceniali zawodowi kuratorzy sądowi.

W stosunku do oskarżonej zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna -- jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie ona przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Oceniając okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynów i uznając, iż stopień winy oskarżonej nie jest znaczny, Sąd doszedł do przekonania, iż warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do A. L. (2) jest zasadne, celowe i słuszne, zachodzą zatem przewidziane w art. 66 § 1 i § 2 k.k. przesłanki do zastosowania instytucji probacji w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu okres próby wynoszący rok jest wystarczający do tego, by A. L. (2) wykazała, że zasłużyła na daną jej szansę.

Kierując się względami wychowawczymi Sąd uznał za niezbędne orzeczenie wobec oskarżonej świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Pospenitencjarnej. Jego wysokość określono na 2.000 złotych, biorąc pod uwagę, że oskarżona uzyskuje dochody w wysokości 2 700 złotych miesięcznie. Uiszczenie świadczenia w orzeczonej przez Sąd wysokości leży zatem w zasięgu realnych możliwości płatniczych oskarżonej.

Zdaniem Sądu zgromadzone dowody nie dały podstaw do uznania, że oskarżona dopuściła się zarzuczonego jej czynu – poświadczenia nieprawdy co do przeprowadzonych wizyt w miejscu zamieszkania dozorowanego G. Ł. (k. 790-855 – kserokopia teczki dozoru).

Na tę okoliczność G. Ł. nie został przesłuchany, z relacji jego żony - E. Ł. wynika, że jej mąż od 2012 roku przebywa za granicą. Świadek potwierdziła, iż zanim wyjechał z kraju, miał dozór kuratora. E. Ł. wskazała, że jedynie raz widziała oskarżoną w domu, gdy odwiedzała jej męża w ramach dozoru. Świadek stwierdziła jednak, że z uwagi na to, iż pracowała w systemie zmianowym, również w soboty i niedziele, nie widziała, czy w tym czasie A. L. (2) przychodziła do jej męża. Dodała, że mąż wspominał jej o wizytach kuratora (k. 1035v-1036, 1328-1328v, 1608 – 1608 v).

Kierując się powyższymi ustaleniami, Sąd uznał, iż brak było podstaw do uznania oskarżonej A. L. (2) za winną czynu opisanego w punkcie 12 aktu oskarżenia (dotyczącego G. Ł.) i dlatego w tym zakresie Sąd uwolnił oskarżoną od winy.

O kosztach procesu w części uniewinniającej orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. obciążając nimi Skarb Państwa.

W części związanej ze skazaniem o opłacie orzeczono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 z późn. zm.). Orzeczenie o kosztach sądowych opiera się zaś na przepisach art. 627 k.p.k. i art. 629 k.p.k.

Sędzia